

Kotiteollisuus, Rautaportti

Puiden rankojen katveessa kulkee
helvetin pitk, kapea tie
suora tie, joka on
keltaisten lehtien peitossa

Sen varrella katselen lintuja,
jotka vievt osan minua
taivaalle noustessaan, lentessn sinne minne
en pse milloinkaan

Olen tyn raskaan raataja,
olen yksinpuhuva
kannan kirkkomaan multaa taskuissani,
pimeytt harteillani

Ei pse vaivainen sieluni
ikuisen kylmn kynsist,
ei pse vaivainen sieluni
ikuisen jn kourista

Yn syliss,
talvikyliss
taivas puhaltaa kylm, maa menee routaan,
jhmettyy
pimen pidoissa y pitkitty

Kaukana siint portti
jylhn, yksinisen
myrskyjen piiskaama,
ruosteinen, yn kylmn takoma

Portin takana puiden latvat
kylpevt auringossa,
jt ajautuvat rantaan,
joki virtaa vapaana